

Zhubné pocity, postoje a vlastnosti

Naše choroby sú odrazom našich myšlienok a pocitov. Pozrime sa teraz bližšie na niektoré negatívne stavy, ktoré – najmä ak ich pestujeme dlhodobo – môžu viesť k zdravotným ťažkostiam a rôznym chorobám. Niektoré negatívne formy vedomia v skutočnosti môžu vychádzať z pozitívnych zámerov. Ide o to, aby sme si tento skutočný, pozitívny zámer uvedomili a našli vhodnejšie spôsoby, ako ho dosiahnuť a neškodiť pritom sebe ani druhým.

Pýcha

Kresťanstvo ju považuje za jeden zo smrteľných hriechov. Práve pýcha, pocit vlastnej dôležitosti je príčinou trápenia a chorôb, často nevyliciteľných a aj smrti. Práve ona je prameňom všetkých zhubných myšlienok a emócií. Keď sa človek vyvyšuje, začína odsudzovať, opovrhovať, nenávidieť, rozčuľovať sa, mať nároky. Pociť vlastnej prevahy nad ostatnými rodí povýšenosť a želanie ponížiť druhých – slovom, myšlienkou, skutkom. Pociť vlastnej dôležitosti rodí ohromnú podvedomú agresivitu, ktorá sa potom obracia proti samotnému pôvodcovi.

Tento pocit znamená snahu človeka postaviť seba, svoj rozum, svoju múdrosť nad Vesmír, Boha, nad čokoľvek v tomto svete. Povýšený človek za žiadnu cenu nemôže a nechce prijať zraňujúce situácie, teda tie, ktoré sa nezhodujú s jeho očakávaním. Má svoje chápanie okolitého sveta a myslí si, že práve to je najsprávnejšie a najlepšie. Snaží sa podmaniť si okolitý svet, často pomocou násilia. Preto akýkoľvek rozpor s jeho predstavami o tom, aký má byť okolitý svet, vyvoláva v jeho duši búrku agresívnych emócií: zlosť, urážku, nenávisť, pohrdanie, závisť, ľútosť – to všetko zasa vedie k rôznym chorobám a smrti. Pýcha je pocit vnútornej prevahy nad ostatnými alebo naopak, poníženie seba.

Je to v prvom rade výsledok nepochopenia svojho pravého miesta vo Vesmíre, svojho predurčenia v tomto živote, neuvedomenie si cieľa a zmyslu života. Vyzerá to tak, že sa všetka energia vynakladá na dokazovanie svojej pravdy, na boj s okolitým svetom. Prestavme si, že bunka začína bojovať s celým organizmom a brániť svoje záujmy, neprihliadajúc k záujmom celého organizmu. Potrebuje organizmus takúto bunku? Môže bunka určovať svoje podmienky organizmu? Nie. Organizmus sa bude snažiť zbaviť sa jej, inak sa táto bunka premení v rakovinovú a zničí celý organizmus.

Pritom je každá bunka jedinečná, pretože plní svoju špecifickú funkciu pre blaho celého organizmu. A pokiaľ bunka dobre zvláda svoje povinnosti, dostáva od organizmu všetko, čo potrebuje. Na jemnej, podvedomej rovine je každý človek časťou Vesmíru. A nielen človek, ale akýkoľvek živý tvor, akýkoľvek predmet. Teda sme si všetci rovní. Všetko v tomto svete je spojené jedným spoločným cieľom, smerovaním k celku, teda k Bohu, Vesmíru, Vyššej inteligencii. A každý na tejto ceste vnáša svoj jedinečný vklad do celkového vesmírneho procesu vývoja. My všetci ideme jedným smerom, ale každý svojou vlastnou cestou. Je dôležité, aby človek cítil svoju hodnotu, významnosť a jedinečnosť na tomto svete. Nie však prostredníctvom vyvyšovania sa nad ostatných, pretože každý človek a predmet je významný po svojom, ale prostredníctvom uvedomenia si vlastnej jedinečnosti v spoločnom vesmíre.

Kritika, nároky a nespokojnosť

Kritika je hodnotenie a odhaľovanie nedostatkov v čomkoľvek, je to negatívny úsudok o čomkoľvek. Kritika je jedným z plodov pýchy. Ľudia, ktorí stále kritizujú, chcú aby ostatní zodpovedali ich predstavám o svete, morálke, živote. Myslia si, že ich mienka je najsprávnejšia. Ale mýlia sa. Takí ľudia jednoducho zabúdajú alebo nevedia, že žijú iba vo svojom vlastnom svete. A svojimi kritickými myšlienkami vyjadrujú nesúhlas so svetom iného človeka. Na jemnej, podvedomej alebo energetickej úrovni útočia na ostatných ľudí a teda na ostatné svety.

Nároky sa môžu vzťahovať na kohokoľvek: na blízku osobu, na vládu, na seba samého, minulosť, budúcnosť, osud, Boha. Tieto myšlienky spúšťajú program ničenia toho, na čo sú smerované. Zodpovedajúcim spôsobom sa následne v podvedomí obete spúšťa program samozničenia.

Nespokojnosť, nároky voči okolitému svetu môžu viesť k vážnym chorobám. Ľudí, ktorí majú sklon kritizovať, často bolia kĺby a krk. Reumatizmus je choroba tých, ktorí neustále vyjadrujú nároky a nespokojnosť, kritizujú seba aj ostatných. Je to tým, že sú neoblomní, tvrdí vo svojich úsudkoch, neprijímajú cudziu mienku. Pocit vlastnej dôležitosti je u nich nafúknutý do neuveriteľných rozmerov.

Odsudzovanie

Keď kritizujeme, vyjadrujeme nespokojnosť a nesúhlas s niekým alebo niečím. Myslíme si, že naše vnímanie sveta je to najsprávnejšie. Odsudzovanie je však oveľa nebezpečnejšie. Preniká hlbšie do podvedomia a vedie k vážnejším ochoreniam. Keď niekoho odsudzujete, podvedome spúšťate program zničenia tohto človeka, čo sa k vám potom vracia opätovnou agresiou a deštrukciou. Na informačno-energetickej úrovni dostávame opätovanú ranu v podobe nepríjemnej situácie alebo ochorenia. Odsudzovanie na podvedomej úrovni funguje pomaly ale isto, a preto spôsobuje ťažké, takzvané nevyliečiteľné ochorenia. Najčastejšie sú to onkologické choroby, narkománia a alkoholizmus. Ale nie Vesmír či Boh nás trestá týmito chorobami, to my sami ich vytvárame svojimi myšlienkami, slovami a skutkami. Zmeňme svoje myšlienky a nebudú žiadne choroby.

Pohrdanie

Ak sa vzdáme egoizmu, otvorí sa pred nami dvere a tajné sa stane zjavným. Pohrdanie je opovrhlivý vzťah ku komukoľvek alebo čomukoľvek. Má rovnaké pozitívne zámery ako kritika a odsudzovanie: želanie zmeniť okolitý svet a iných ľudí. Želanie zbaviť sa nedobrych ľudí, mať krajší, lepší svet.

Pohrdame ide ruka v ruke s odsudzovaním. Ak máte v podvedomí pohrdanie a odsudzovanie, budete si priťahovať do života nečestných a nízkych ľudí – presne tých, ktorými pohrdáte. Nielenže ich priťahujete, doslova ich vytvárate. Ľudia nie sú zlí ani dobrí, ušľachtilí či nízki – to my ich takými robíme. Pohrdanie je krajne nebezpečnou emóciou. Keď niekým pohrdame, chceme aby navždy zmizol z nášho života. Neprijímame ho. Lenže on je odrazom našich pocitov a myšlienok. Keď ním opovrhujeme, ničíme sami seba. Pohrdať možno kýmkoľvek za čokoľvek. Rozumný opovrhne hlúpym. Puritán prostitútkou. Bohatý chudobným. Pekný škaredým. Čistý špinavým. Zdravý chorým a naopak.

Nezabúdajte, že náš svet je duálny. A pokiaľ budú existovať ľudia, ktorí lipnú na slušnosti, budú existovať aj hrubé a nečestné osoby. Kým budú existovať puritáni, budú existovať aj prostitútky. Kým budú bohatí, budú aj chudobní. Ak príliš lipnete na kráse, priťahujete do svojho života ošklivosť. Žena, ktorá odsudzuje alkoholikov, veľmi pravdepodobne bude mať syna alkoholika. Rodičia, ktorí odsudzujú a nenávidia nemorálnych a nečestných ľudí, budú mať syna narkomana alebo zločinca. Muž, ktorý opovrhne ženami, sa stáva impotentným. Žena, ktorá opovrhne mužmi, má chorú maternicu alebo je neplodná.

Odpor

Odpor je zaujatý, nepriateľský vzťah k niekomu alebo niečomu. Predstavte si štitivého človeka – cíti odpor k nečistote, vidí ju vo všetkom. Miluje čistotu. Chce žiť v čistom svete, doslova i obrazne. V pozitívnom zmysle je teda odpor a štitivosť snahou žiť v čistom, ničím nenarušenom svete. Ibaže táto snaha o čistotu sa realizuje prostredníctvom odmietania všetkého, čo nie je dokonale čisté. Silná agresia, smerovaná na okolitý svet sa odráža, vracia späť a vyvoláva ťažké

ochorenia: onkologické, kožné, alkoholizmus, narkomániu, žalúdočné vredy.

Ako sa zbaviť odporu? Začnite vnímať okolitý svet ako čistý. Žijú v ňom čisti ľudia, pretože každý človek je jedinečný. Každý má svoje názory, svoj svet. Nemáte právo odsudzovať názory iných. Začnite každého človeka na tejto planéte vnímať takého, aký v skutočnosti je – ako časť Boha.

Ak chcete žiť v čistom a krásnom svete, začnite od seba. Očistite svoj vlastný svet. Očisťujte svoje myšlienky, zbavte sa podvedomej agresie. Spojte vonkajšiu čistotu (čisté telo, čistá domácnosť) s čistotou vnútornou (čisté úmysly, čisté vzťahy). A najmä majte v úcte svety druhých.

Nenávisť

Nenávisť je najextrémnejšou formou neprijatia. Keď si toto slovo rozoberieme, zbadáme jeho hlbší význam v zmysle niečo nevidieť. Ne-ná-vidím. Keď niekoho nenávidíme, v myšlienkach sa ho zbavujeme – už ho viac nechceme vidieť, čiže želáme si, aby neexistoval, nežil. Preto je nenávisť na energetickej úrovni priam vraždou.

Nenávisť vedie k veľmi ťažkým ochoreniam. Predovšetkým útočí na hlavu a mozog. Epilepsia, Parkinsonova choroba, ochrnutie, úrazy hlavy a úrazy vôbec, migréna, očné ochorenia, nádory. Ťažké kožné choroby. Ak niekoho nenávidíte za jeho podlosť, chcete ho zničiť, aby zavládla spravodlivosť. Ak nám chce niekto ublížiť, začnete ho nenávidieť, aby ste sa uchránili. Ak nenávidíte blízkeho človeka, znamená to, že vás tak strašne ponížil, ukrivdil vám alebo sa vás dotkol, že ste schopní ho zabíjať. A aj ho zabíjate, ibaže myšlienkami. Muž, ktorý roky trpí zápalom prostaty a pohlavnou neschopnosťou. Žiadna liečba nezaberá. Príčina jeho choroby spočíva v jeho nenávisti voči vlastnej manželke, v jeho želaní pomstiť sa jej za jej zradu. Naopak ak žena nenávidí svojho manžela, dostáva ranu do svojho pohlavného ústrojenstva. Po čase sa jej objaví nádor na maternici. Deti, ktoré nenávidia svojich rodičov, trpia rozháraným osobným životom a rovnaké správanie sa im vracia na vlastných deťoch.

Podráždenosť

Podráždenosť vzniká vtedy, keď nám niečo nevyhovuje: neporiadok v dome, neumytý riad, neupravená posteľ, rozhádzané veci, meškajúca návšteva, hluk detí. Každý človek má svoje požiadavky na okolitý svet, a pokiaľ niečo týmto požiadavkám nezodpovedá, je podráždený. Ak je človek podráždený neustále, vedie to ku vzniku rôznych ochorení pečene, čriev, žalúdka, kĺbov.

Hnev a zlosť

Objavuje sa vtedy, keď človek stráca kontrolu nad situáciou. Každý chce mať pod kontrolou to, čo sa deje, lenže nie vždy sa to darí. A keď sa to nedarí, objaví sa hnev, ktorý môže viesť až k fyzickému násiliu, aby sa situácia zmenila. Ak v sebe človek neustále potláča také emócie, ako podráždenosť, hnev a zlosť, začína trpieť pečeň, kĺby, dýchacie orgány. Nevyjadrené pocity sa začnú hromadiť najmä v orgánoch, ktoré sú zodpovedné za ich vyjadrenie: pečeň so žľazou zodpovedajú za výbušnosť, takže dlhodobo potlačovaný hnev pravdepodobne vyvolá zápal žľazy a nahromadené emócie sa materializujú vo forme žľazových kameňov.

Akonáhle pocítite výbuch emócií hnevu, začnite robiť to, čo nemáte v láske, ale čo potrebujete urobiť – rýľovanie, upratovanie, rúbanie dreva, aby sa užitočne využila nebezpečná energia.

Ukrivdenosť

Pocit krivdy vzniká, keď si človek myslí, že sa k nemu správajú nespravodlivo alebo ho mečím urazia, nepríjemne sa ho dotknú. Ukrivdenie môže vyvolať rast nádorov, ako aj iné ochorenia. Človek ktorý sa uráža, nechce pochopiť a prijať fakt, že si sám priťahuje do života toho, kto mu

ubližuje.

Pomstychtivosť

K pomste vedie pocit krivdy a tiež pýcha. Pomsta je želanie zničiť alebo ponížiť človeka, ktorý nám ukrivdil alebo nás urazil. Pomsta je vlastne snaha obnoviť spravodlivosť, donútiť okolie, aby k nám zmenilo vzťah, ako aj snaha získať zadosťučinenie, zjednať nápravu, vyrovnať sily – obnoviť rovnováhu. Čím silnejšie nenávidím a želám si pomstiť sa, tým viac ničím sám seba. Na niektorých miestach Zeme dodnes existuje zvyk krvnej pomsty alebo vendety. Nakoniec to vedie k zničeniu celého rodu.

Trpkosť

Je to pocit podráždenosti a nespokojnosti v dôsledku neúspechu. Predstavte si, že sa o niečo snažíte, vynakladáte na dosiahnutie cieľa veľa úsilia, no dopadne to úplne inak, ako ste chceli. V dôsledku toho vzniká pocit trpkosti, ktorý vedie k chradnutiu určitých orgánov, najmä pečene a obličiek. Okrem toho vám ubúda množstvo energie.

Sklamanie

Je pocit nespokojnosti z niečoho, čo sa nevyplnilo, krach viery v niekoho alebo niečo. Mnohí ľudia žijú v ilúziách a snoch. Chcú nasilu prispôbiť svet svojim predstavám, okolitý svet však môže zodpovedať môjmu očakávaniu iba vtedy, keď žijeme podľa vesmírnych zákonov a keď ich model sveta čo najviac zodpovedá skutočnej povahe reality.

Ohováranie a zlomyselnosť

Človek nepoškvŕňuje to, čo mu vchádza do úst, ale to čo z úst vychádza. Keď o niekom rozmýšľate, vytvára sa medzi vami a ním informačno-energetický kanál. Pokiaľ o niekom rozmýšľate a rozprávate zle, vysielate na adresu toho človeka ničivé myšlienky a na jemnej, podvedomej úrovni mu môžete uškodiť. Akýkoľvek negatívny výrok alebo mienka škodí vám aj druhému človeku. Zároveň sa vo vašom podvedomí automaticky spúšťa program samozničenia. Ľudia si neuvedomujú, že na podvedomej úrovni sa doslova zabíjajú. Ohováranie a zlomyselnosť spôsobujú pokles energetickej úrovne človeka, a teda mu ničí telo a skracuje život.

Mimoriadne nebezpečné je ohováranie rodičov. Jedno z prikázaní hovorí – cti otca svojho i matku svoju, aby si dlho žil. Na inom mieste biblie sa píše: Kto zllorečí otcovi alebo matke, nech je potrestaný smrťou. Ochorenia, ktorých príčinou je ohováranie rodičov, sú často veľmi ťažké a nevyliciteľné.

Chvastúnstvo

Chvastúnstvo je prehnané vychvaľovanie svojich predností. Človek, ktorý sa chvastá, sa snaží pritiahnuť pozornosť a vyzeráť lepšie ako ostatní. V pozitívnom zmysle je chvastúnstvo snaha získať uznanie a obdiv. Vystatovanie v skutočnosti hovorí o tom, že si človek neverí a pochybuje sám o sebe.

Pocit viny

Mnohí ľudia si myslia, že pocit viny je veľmi dobrý pocit. Že ten, kto sa obviňuje, je dobrý, že má svedomie. To je však nezmysel. Pocit viny je najničivejší zo všetkých. Pocit viny je skrytým a

prevráteným prejavom pýchy. Človek, ktorý sa obviňuje a trestá, sa cíti byť nesmierne dôležitý. Myslí si, že keď sa potrestá a spôsobí si bolesť, že sa zmení svet. Keď máte pocit viny, podvedome si do života priťahujete nepríjemné veci.

Nespokojnosť sám so sebou

Mnohí ľudia na sebe stále hľadajú nejaké nedostatky. Sami si vytvárajú rôzne komplexy menejcennosti a potom nimi trpia. Láska k sebe je úzko spojená s láskou k Bohu. Keď sa kritizujete, kritizujete Boha. Znamená to, že nič dobré od života nedostanete. Musíte sa mať radi a prijímať sa takí akí ste.

Strach

Každý sa niečoho bojí. Ľudia sa boja, že ochorejú a zomrú, nebudú mať peniaze, stratia milovaného človeka.

Keď človeku hrozí nebezpečenstvo, do krvi sa mu vyplaví množstvo hormónov, ktoré zrýchľujú pulz, zvyšujú krvný tlak, zrýchľujú metabolizmus, vyvolávajú napätie vo svaloch. Za určitých okolností to je normálna obranná reakcia. Ak je však strach jednou z hlavných emócií vášho podvedomého programu správania, udržiava vás v neustálom napätí.

A nepretržité vnútorné napätie vedie k žalúdočným vredom, vysokému krvnému tlaku, vypadávaniu vlasov a množstvu iných problémov. Okrem toho strach oslabuje imunitný systém. Strach priťahuje presne to, čoho sa bojíme.

Pochybnosť a neistota

Vytvárajú v našom živote množstvo problémov. Koľkokrát ste si povedali vetu „Čo ak to nevyjde!“ alebo „Pochybujem, že to zvládnem!“. Takéto a podobné myšlienky vytvárajú prekážky na ceste k uskutočneniu našich zámerov a oslabujú nás. Sami si tvoríme svoj život a sami si tiež vytvárame prekážky, bloky.

Aby sa človek zbavil mučivej neistoty a pochybností, musí vziať svoj život do svojich rúk, čiže prevziať zodpovednosť. Dôverovať si alebo nedôverovať je otázka voľby. Ak prekonáte pochybnosti a rozhodnete sa veriť si, získate vnútornú silu.

Smútok a depresia

Depresia prichádza, keď sa človek prestáva tešiť zo života. Začne mať pocit bezvýchodiskovosti, beznádeje a bezmocnosti. Nakoniec sa mu odnechce žiť. Podvedome je agresívne naladený voči sebe aj voči okolitému svetu.

Depresie sú kedysi potláčané agresívne emócie, ktoré sa znovu vynorili. A čím viac agresívnych emócií človek pociťoval v minulosti, čím silnejšie ich potláčal, tým silnejšia bude depresia.

Depresia je odrazom agresie, smerovanej proti okolitému svetu a proti sebe.

Lútosť

Veľa ľudí má sklon ľutovať iných aj seba, pričom to považujú za prejav citlivosti a láskavosti. Lenže netušia, aká škodlivá môže ľútosť byť. Je to agresívna emócia a vyvoláva agresívnu reakciu. Človek ktorý iných ľutuje, však zvyčajne nechápe, prečo na jeho dobré činy ľudia reagujú skrytou aj otvorenou agresiou.

Ľútosť pociťujú tí ľudia, ktorí nevidia a nechcú vidieť, že žijeme v spravodlivom a harmonickom svete. Ľútosť je dôsledkom nepochopenia vyšších zákonov a našej úlohy na tomto svete.

Zižtnosť, lakomosť a nenásytnosť

Ziskuchtivý človek myslí iba na svoj vlastný prospech. Nemyslí na následky, neberie ohľad na druhých. Lakomý človek je nadmerne šetrný a vyhýba sa výdavkom. Chce mať v živote dostatok, ale nechce a nevie dávať, ani rozumne využívať, čo má. Najjednoduchším príkladom zižtného správania je, keď želáte neúspech alebo dokonca smrť druhému človeku, kvôli nejakej materiálnej výhode. Zižtnosť sa spája s neúprimnosťou a podlosťou. Prospechársky človek dokáže prejavovať neúprimnú starostlivosť, pozornosť či lásku tomu, kto sa mu hodí, no v skutočnosti má bočné úmysly a cíti niečo celkom iné.

Závist'

Závistlivý človek je mrzutý a nespokojný, keď niekto koho pozná má alebo získa niečo, čo on sám nemá.

Závist' vytvára obrovskú vedomú aj podvedomú agresiu. Nie nadarmo sa v kresťanstve radí medzi sedem smrteľných hriechov. Závist' je naozaj zhubná. Človek môže dostať všetko, čo si želá – stačí sa otvoriť vesmírnym silám. Lenže závist' je prekážkou toho. Keď človek želá úspech a všetko najlepšie druhým, privoláva úspech aj do svojho vlastného života.

Pokrytectvo

Byť pokrytecký znamená byť človekom dvoch tvári, pretvarovať sa, nasadzovať si masku, ktorá nezodpovedá vnútornému stavu. Pokrytecký človek hovorí jedno, ale myslí si a robí niečo iné. Komunikácia s pokryteckým človekom vyvoláva bolesť hlavy. Stáva sa to preto, že ľudia pri komunikácii vnímajú informáciu. Prinajmenšom na dvoch úrovniach: vedomej aj podvedomej. Vedomie vníma jednu informáciu, no podvedomie vníma úplne inú informáciu.

Byť človekom dvoch tvári znamená rozdvojenie osobnosti so všetkými z toho prameniacimi následkami. Pokryteckí bývajú politici. Pokrytectvom sa dá získať prospech, votrieť sa do priazne, získať dôveru alebo pozornosť.

Príčinou pokrytectva je nedôvera voči sebe a okolitému svetu. Pokrytecký človek neverí, že keď bude úprimný môže získať čo chce.

Klamstvo a lož

Luhat' a klamať znamená uvádzať niekoho do omylu, ubezpečovať ho o niečom, čo nie je pravda, väčšinou s určitým zižtným zámerom. V pozitívnom zmysle je klamanie prostriedkom ako získať niečo, na čom nám veľmi záleží, alebo ako vyhnúť niečomu nepríjemnému. Následky lži sú známe – je nimi nedôvera okolia. Rodičia často nehovoria deťom pravdu a potom sa čudujú, prečo im deti nedôverujú. Lož bola vždy zhubná, hoci mnohí obhajujú takzvanú milosrdnú lož, teda lož v mene dobra, ktorú často využívajú lekári a príbuzní pri zhubnom ochorení pacienta. Lenže tým mu bránia poznať skutočnosť a spolu s tým mať šancu na záchranu. Ved' ak človek nevie, čo s ním je, aké ochorenie si vyslúžil svojím podvedomým programom, nemôže sa zmeniť aby sa uzdravil.

Lichotenie

Je do značnej miery totožné s pokrytectvom. Je to prehnané vychvaľovanie určitej osoby s prospechárskym cieľom, hrubšie povedané, zákerná podlízavosť.

V pozitívnom zmysle je lichotenie snahou získať náklonnosť určitej osoby a spolupracovať s ňou v súlade so zámermi lichotníka. Každý, komu niekedy lichotil takýto typ človeka, zrejme prežíval nepríjemné, hoci nejasné pocity. Dôvodom je práve agresia, ktorá sa za lichotením skrýva.

Naučme sa ľudí chváliť úprimne a nezištne a priateľsky ich podporovať. A pokiaľ vám je niekto nesympatický, radšej sa mu vyhýbajte, ako by ste mu mali neúprimne lichotiť.

Žiarlivosť

Je trýznivá pochybnosť o vernosti a láske niekoho, na kom nám veľmi záleží. Je to jeden z najzhubnejších citov. Ničí rodiny, zabíja lásku, vyvoláva veľmi ťažké ochorenia.

Žiarlivosť je súborom viacerých negatívnych emócií: hnevu, nenávisti, pocitu krivdy, trpkosti, pochybnosti. Žiarlivec pociťuje podvedomú nenávisť voči svojmu sexuálnemu partnerovi, sokovi i sebe samému. Tým však vytvára klasický ľúbostný trojuholník. Pokiaľ máte v sebe dosť žiarlivosti, čakajte – čoskoro vznikne trojuholník. Sami ho totiž vytvárate žiarlivosťou. V pozitívnom zmysle je žiarlivosť túžbou mať silný jedinečný vzťah s milovanou osobou, byť čo najviac milovaný, mať pokoj a istotu v partnerskom vzťahu. Ibaže žiarlivosť ešte nikdy žiadny vzťah neupevnila – naopak množstvo vzťahov zničila. Žiarlivosť lásku zabíja.